

Més diners per Catalunya, més diners pels catalans/es

Aquest breu article vol ser una reflexió a tots els meus amics de CIU, del PSC, d'ERC, del PP, d'ICV-EUA. Amb tots m'uneix el desig de bones i iguals oportunitats pels nostres fills, el desig de protecció pels nostres ancians, i el desig de prosperitat pel nostre país, i pel país veí, i pels països més llunyans .... Tots aquests desitjos amb una bona convivència i harmonia, (de bon rotllo que diuen ara els joves). Si en aquests desitjos coincidim tant els que fem política, com els que no, per què no ens posem d'acord per fer un Nou Estatut per Catalunya ? Estatut per Catalunya que juntament amb la Constitució d'Espanya son les normes que marquen els criteris bàsics per fer progressar el país. Crec que no ens posem d'acord per dues raons: Una raó és que discrepem de la quantitat de diners que han de destinar-se a Catalunya i els diners que han de destinar-se a la resta d'Espanya. L'altre raó és que uns volem dirigir Catalunya amb una gran autonomia, una gran llibertat, però sense d'estorbar gens ni mica a la resta d'Espanya i altres ens volen controlar. Uns aclariments i recordatoris són conuenients fer prèviament: El primer, com fa 40 anys ja deia Jordi Pujol: català és tot aquell que viu i treballa a Catalunya, vingui d'on vingui. Un segon aclariment que és també una obvietat: no hi ha cap indret d'Espanya, ni d'enlloc, on una persona per raó del seu lloc de naixement sigui superior o tingui més drets que d'altra, però sí que cada lloc és diferent i cal respectar la seva diversitat. I finalment recordar que durant tot el recent període de govern nacionalista de CIU, la lleialtat als acords amb el govern de Madrid per part del govern de Catalunya ha sigut impecable, tots els governs

d'Espanya de tots els partits, així ho han reconegut. Tots sabem que la Comunitat Europea ha decidit dedicar menys diners a Espanya i en canvi dedicar més diners a altres països, degut a que el desenvolupament d'Espanya ha arribat a un nivell determinat; així doncs ha succeït que durant un període de temps Espanya s'ha beneficiat de la solidaritat europea. De la mateixa manera que Europa, la Generalitat de Catalunya, els ciutadans de Catalunya, suporten un dèficit fiscal, donem a la resta de ciutadans d'Espanya més del que gastem pels catalans, que fa que no es puguin atendre prou les necessitats d'aquí i alhora succeeix que altres regions d'Espanya ja han millorat molt el seu nivell i no fa necessària tanta ajuda. La proposta de CIU és que si ara donem als altres un 10% més de diners dels que gastem per nosaltres, passem en cinc anys a un 4%, què és la xifra que el Tribunal Constitucional d'Alemanya ha sentenciat que la regió més rica d'Alemanya ha de donar com a màxim a la bossa comú de la resta de l'Estat alemany. Aquest és un punt de discrepància amb altres partits, CIU raona el perquè del 4%, diem que és de justícia segons l'alt tribunal alemany, als altres partits els sembla massa bo per Catalunya sense cap base jurídica què recolzi les seves propostes. L'altre gran punt de discrepància fa referència al grau d'autonomia, de sobirania, de llibertat, que el Govern de la Generalitat de Catalunya volem que tingui en moltes decisions. Catalunya som un poble diferent, ni millor ni pitjor que els altres de la resta d'Espanya, com dèiem abans, però sí diferent, i volem què sigui així per sempre. Nosaltres tenim un origen diferent com a nació i volem viure aquesta

diferència a fons, però dins de l'Estat espanyol. Volem una autonomia potent. Alguns exemples poden ser aclaridors. Així, volem decidir els recursos econòmics que destinarem als Ajuntaments, a les administracions locals. Avui el 90% dels diners externs que arriben als Ajuntaments venen de l'Estat, nosaltres volem que vinguin de la Generalitat, i que la proporció la decideixi el Parlament de Catalunya. Tots els magistrats, fiscals i jutges han de conèixer el dret propi de Catalunya, i per ocupar una plaça han de conèixer perfectament el català, parlat i escrit. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, tret del Tribunal Constitucional espanyol, ha de ser el màxim òrgan d'Administració de Justícia. Altre exemple de sobirania és que l'Agència Tributària de Catalunya, sigui la responsable de la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció de tots els tributs, impostos, propis i dels cedits per l'Estat, evidentment amb la coordinació que calgui amb l'administració tributària de l'Estat. Els diners els hem de recaptar nosaltres i després enviar a Madrid els diners acordats pel sistema de finançament. En resum: el acord econòmic Estat-Catalunya que s'acordin, l'organització de les administracions públiques, l'organització territorial i el règim local (Ajuntaments, Consells Comarcals i Vegueries), el dret civil, el règim lingüístic, l'educació, la cultura i la seguretat pública, ...de Catalunya han de ser gestionats per Catalunya., sense estorbar gens ni mica a la resta d'Espanya, abans al contrari en bona convivència i harmonia. ■

■ alfons collado
ex regidor de ciu